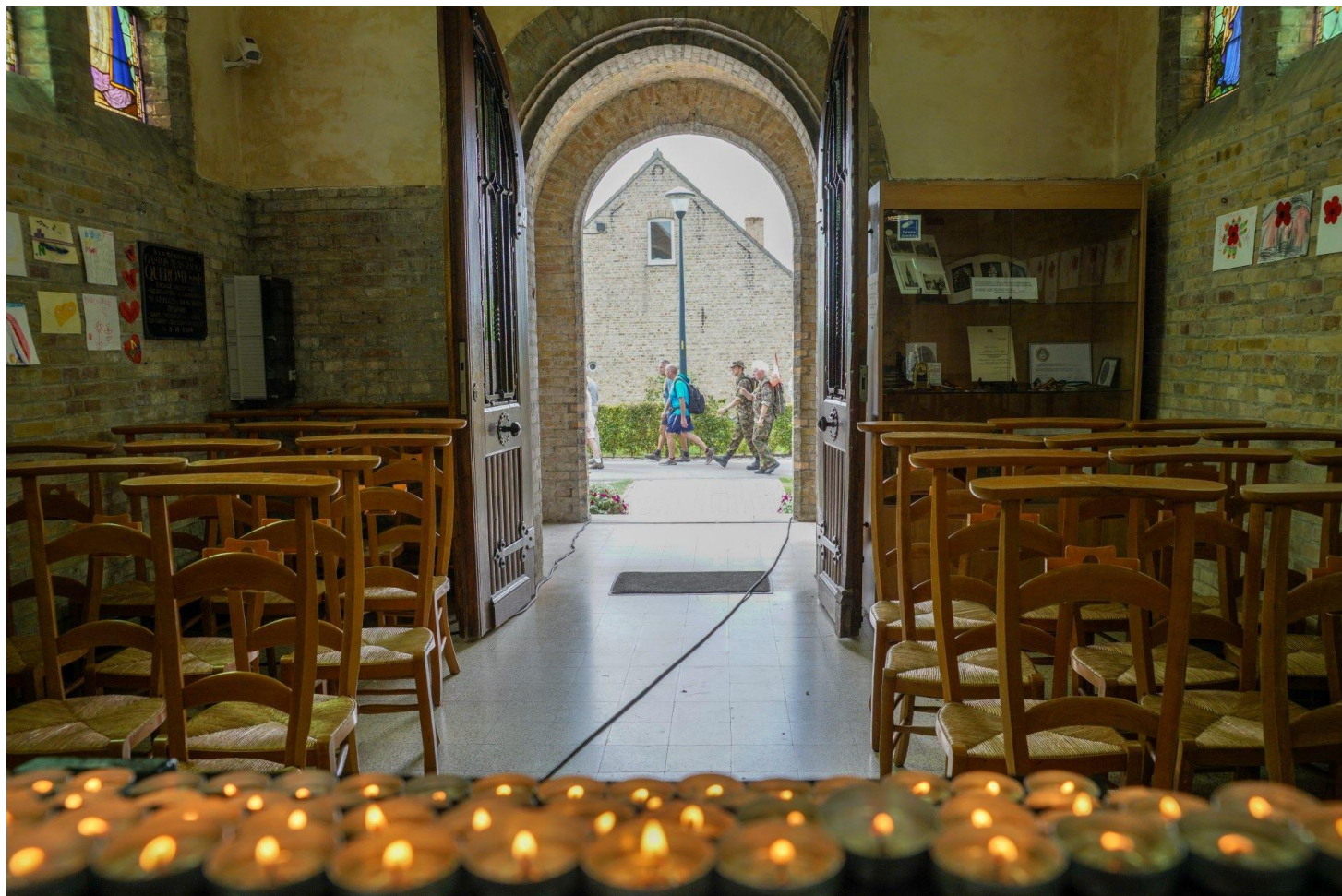

De Grote Wacht krant Le Journal de la Grand' Garde

Uitgave Dec 2018
Edition Dec 2018

Koninklijke Vereniging
De Vrienden van het O.L.Vrouwehoekje te Oud-Stuivekenskerke v.z.w.

Association Royale
Les Amis du Patelin de Notre-Dame à Oud-Stuivekenskerke a.s.b.l.

Secr: Stationstraat 9 8600 Diksmuide – tel. 051 50 00 73 – email: olvhstuivekens@gmail.com

Editoriaal

Waarde lezers,

Met de honderdjarige herdenking van de wapenstilstand op 11 november 2018 werd in grote mate de vierjarige cyclus over de herdenking van Wereldoorlog I afgesloten.

Toen op 28 september 1918 het geallieerde Bevrijdingsoffensief van start ging, werd zeer snel door de Duitse linies gestoten en werd dorp na dorp opnieuw bevrijd, zij het na soms hevige en verbeten gevechten. In november kwam het wapengekletter eindelijk tot stilstand.

Op 11 november 1918 werd in het bos van Compiègne de wapenstilstand ondertekend in een treinwagon. De Duitse capitulatie werd ondertekend om 5 uur 's nachts maar de wapenstilstand ging maar in om 11 uur. In de tijd tussen de ondertekening en het effectief stilleggen van de wapens vielen langs beide kanten echter nog veel slachtoffers.

Het zou nog tot juni 1919 duren vooraleer het normale leven zich herstelde. De levens van hen die overleefden werden ontworteld. Velen krabbelden weer recht, maar herstelden nooit meer. Toch groeide uit de Eerste Wereldoorlog ook nieuwe hoop.

De vele inspanningen voor deze 4 jaar lange herdenking zullen hopelijk niet tevergeefs geweest zijn voor de toekomst. Hoe zorgen we ervoor dat alle inzet na 2018 ook duurzaam wordt verankerd? Samenwerking tussen vaderlandslievende verenigingen, historisch onderzoek, de erfgoedsector en het onderwijs blijft noodzakelijk om dit belangrijk feit uit de geschiedenis van onze voorouders te blijven gedenken en te bewaren voor de toekomstige generaties.

De vzw Vrienden van het O L V hoekje te Oud Stuivekenskerke zoekt sinds een paar jaar volop om de jeugd bij de nationale ceremonie ter gelegenheid van de 4-daagse van de IJzer te betrekken. Het feit dat deze ceremonie plaatsvindt tijdens de schoolvakantie maakt het moeilijk om afspraken met scholen aan te gaan. Daarom doen we graag een oproep naar onze leden en deelnemers aan de jaarlijkse ceremonie: "BRENG UW KINDEREN EN KLEINKINDEREN MEE". Zij zijn de garantie om ons werk in de toekomst verder te zetten.

Woordje van de Voorzitter – Mot du Président

*Hierna een uittreksel uit de toespraak van voorzitter Commandant b.d. Etienne Moons
Ci-dessous un extrait de l'allocution du président Commandant e.r. Etienne Moons*

Oud-Stuivekenskerke, 22 augustus 2018

Waarde vrienden van de 'Grote Wacht van Oud-Stuivekenskerke',
Chers amis de 'La Grand'Garde d'Oud-Stuyvekenskerke'

Op 6 maart jongstleden heeft het Bataljon Jagers te paard hier op deze plek een prachtige hulde gebracht aan haar anciens die honderd jaar geleden een ongelijke strijd uitvochten tegen een overweldigder en op het einde van die dag met fierheid konden terugblikken op de overwinning wat het bataljon de eervolle vermelding 'Reigersvliet' op de standaard verleende.

Mijn bestuur en ikzelf willen nogmaals onze dank betuigen aan het ganse bataljon en aan de korpscommandant LtKol SBH Bruno Van Loo en zijn adjuncten voor de prachtige organisatie van de plechtigheid.

Honderd jaar geleden op 28 september 1918 werd het eindoffensief door de Legergroep Vlaanderen onder bevel van Z.M.

Koning Albert I ingezet. Ook hier werden de vooruitgeschoven gevechtsstellingen verlaten vanaf oktober 1918.

We zijn nu praktisch honderd jaar later en de talrijke herdenkingen lopen stilaan naar hun einde. Het zal echter voor onze vereniging een permanente opdracht blijven om met onze jaarlijkse bescheiden maar oprechte herdenking de Belgische en buitenlandse soldaten die hier gedurende vier jaar hun plicht vervulden en dit tot en met het hoogste offer, de passende eer te bewijzen.

Mesdames et messieurs,

Il y a cent ans, le 28 septembre 1918, l'offensive finale par le Groupe d'Armée des Flandres, sous le commandement de S. M. le Roi Albert I, fut déclenchée.

Nous sommes à présent pratiquement cent ans plus tard et les nombreuses commémorations touchent peu à peu à leur fin. Cela demeurera toutefois pour notre association une mission permanente de rendre l'hommage approprié, au cours de notre humble et sincère commémoration annuelle, aux soldats belges et étrangers qui ont rempli ici-même leur devoir pendant quatre années et ce jusqu'au sacrifice suprême.

Laat mij toe even iemand in de kijker te plaatsen die heel wat inspanningen levert om onze plechtigheid op te luisteren met een telkens opnieuw verrassende evocatie. Ook deze maal zal mevrouw Nadia Cogge met haar jonge performers een mooi gedicht brengen met op de achtergrond prachtige muziek. Zeer erg bedankt mevrouw Nadia Cogge, Lotje Proot en Leyton Declair en de kinderen.

Je me permets de vous présenter une personne qui se livre d'énormes efforts pour agrémenter notre commémoration par un acte surprenant. Aussi cette fois, Madame Nadia Cogge et ses jeunes acteurs nous présenteront un poème magnifique accompagné d'une musique de fond divinement belle. Merci beaucoup madame Nadia Cogge, Lotje Proot en Leyton Declair et les enfants.

Aan de steunberen van de toren zijn drie borden aangebracht met vooreerst een herinnering aan korporaal patrouilleur Georges Mardaga van het 12de Linierregiment die hier in 1914 sneuvelde en hier op dit grasperk begraven werd. Door het oorlogsgeweld is zijn graf echter niet meer teruggevonden. Dit jaar heeft kolonel Mil Administrateur b.d. François Crepain, voorzitter van het comité ComFusMar,

hier ook een tijdelijk plakiet opgehangen ter herinnering aan de Franse Brigade Marinefuseliers die hier in de omgeving in 1914 heroïsche gevechten geleverd hebben.

Trois plaques commémoratives ont été apposées sur les pilastres de la tour d'abord à la mémoire du Caporal Patrouilleur Georges MARDAGA du 12ème Régiment de Ligne qui a trouvé la mort sur le site où nous sommes actuellement. Mais suite aux combats qui ont suivi, sa tombe n'a jamais été retrouvée. Le colonel Administrateur Militaire en retraite François Crepain, président de la Société ComFusMar, a également apposé une plaquette temporaire en honneur de la Brigade des Fusiliers-Marins Français qui en 1914 a livré des combats héroïques dans le secteur voisin de Tervate et Stuivekenskerke.

Als afsluiter wil ik nog alle diensten van de Stad Diksmuide, het Brandweerkorps, de Lokale Politie en 'last but not least' het Organisatiecomité van de Vierdaagse van de IJzer bedanken voor hun zeer gewaardeerde steun bij het organiseren van deze plechtigheid.

Pour terminer je tiens à remercier les services de la municipalité de Diksmuide, le service des pompiers et les services de la police locale et last but not least le Comité organisateur des 4 Jours de l'Yser pour leur soutien et leur collaboration.

Ziezo, Dames en Heren, er blijft mij nog enkel "U" te danken voor uw trouwe aanwezigheid onder ons en straks te Diksmuide tijdens de andere plechtigheden voorzien in het kader van de "4-Daagse van de IJzer".

Mesdames, Messieurs, je vous remercie de tout cœur pour votre présence ici à la Grand'Garde Sud nommé également 'Le Patelin de Notre-Dame'.

Leve de Grote Wacht Zuid en het "Onze-Lieve-Vrouwehoekje" - "Vive la Grand'Garde Sud et "Le Patelin de Notre-Dame"- Leve België. Vive la Belgique.

Een voorpost van de Grote Wacht in 1918 - Un avant-poste de la Grand'Garde en 1918

Cérémonie Nationale du 22Août 2018

Nationale Plechtigheid 22 augustus 2018

Onze-Lieve-Vrouw der Zege

In zijn boek "Mijn klooster in de branding" vertelt E.P. Martial Lekeux het verhaal van een obus die tijdens de nacht was ingeslagen in de kerktoeren, waar hij en twee van zijn helpers lagen te slapen. Tot hun grote verwondering was de obus niet ontploft. Toen zij 's morgens bij het aanbreken van de dag op zoek gingen naar de niet ontplofte obus stak het glimmende stalen ogief met gele vuurdop uit boven de steenhoop waar het was ingeslagen. Voor de obus, op 10 centimeter van de dreigende kop, stond een klein Lieve-Vrouwbeeld nog recht. Juist voor het beeld is de bom blijven steken. Een lief beeld van Onze-Lieve-Vrouw der Zege. Lekeux nam het beeld op en bracht het naar zijn kamer.

Ter herinnering aan de 40.000 doden van de wereldoorlog 1914-1918 nam E.P. Martial Lekeux in 1922 het initiatief om te Oud-Stuivekenskerke een kapel op te richten ter ere van O.L.Vrouw der Zege.

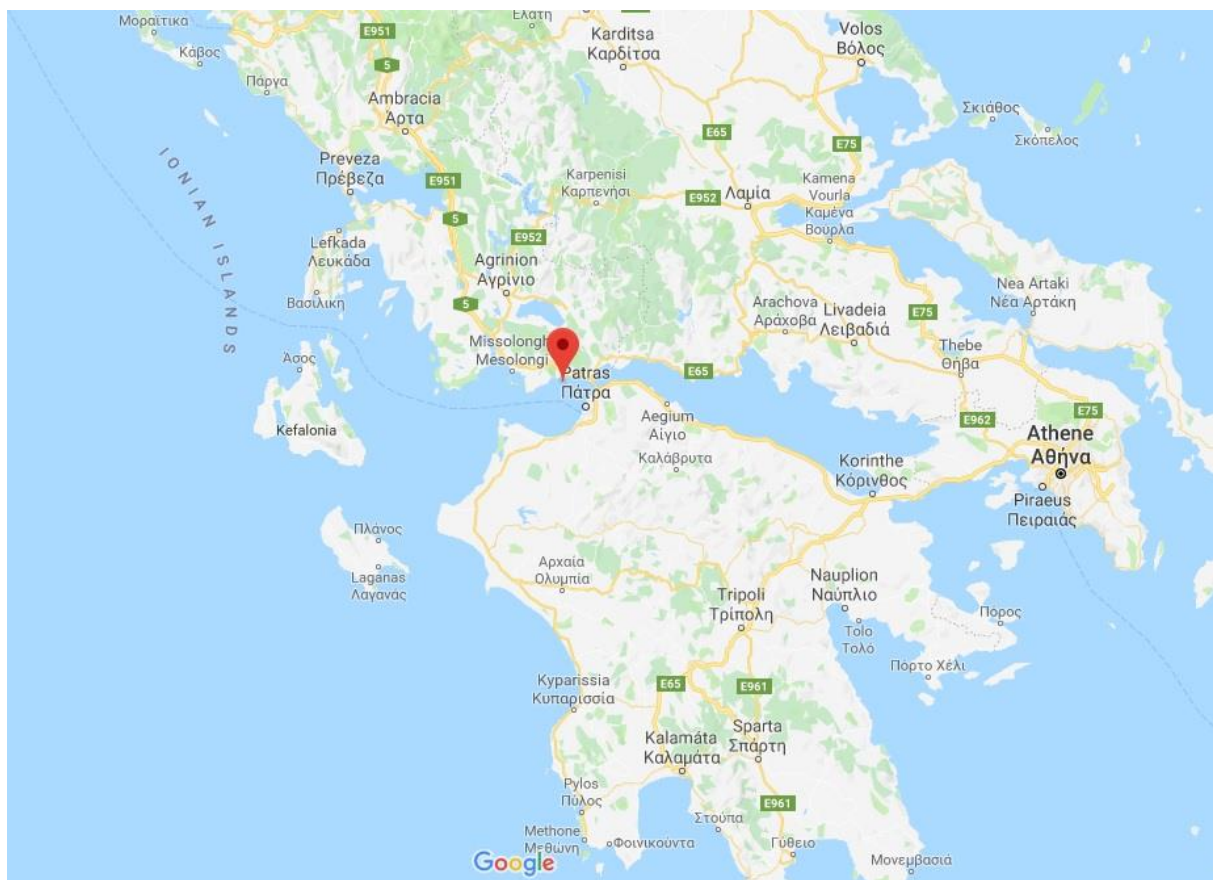
Gezien de benaming "Onze-Lieve-Vrouw der Zege" van het beeld dat in onze kapel staat blijktbaar reeds dateert van vóór de Eerste Wereldoorlog was mijn nieuwsgierigheid gewekt om de oorsprong en de geschiedenis van Onze-Lieve-Vrouw der Zege te achterhalen.

Daarvoor moeten we teruggaan naar de 16de eeuw.

De Slag bij Lepanto

De Slag bij Lepanto is een van de grootste zeeslagen in de geschiedenis. Hij vond plaats op 7 oktober 1571 in de Golf van Patras in Griekenland, toen Lepanto genoemd. De krachtige Ottomaanse marine confronteerde een Christelijke vloot, waaronder Venetiaanse en Spaanse eskaders, versterkt met Genuese, Pauselijke, Maltese en Savoyse Galjoenen die verzameld waren op initiatief van paus Pius V onder de naam Heilige Liga. De strijd eindigt met een ramp voor de Turken die het grootste deel van

hun schepen en bijna 30.000 man verloren. Het evenement had een aanzienlijke impact in Europa omdat het klonk als een stop voor het Ottomaanse expansionisme.

De context

De zestiende eeuw wordt gekenmerkt door de uitbreiding van het Ottomaanse Rijk. Inderdaad de Turken hebben bijna het gehele Middellandse-Zee bekken, Noord-Afrika, het Midden-Oosten, het Baltische schiereiland bezet en bedreigen West-Europa. Ze veroverden Belgrado in 1521, overmeesterden het eiland Rhodes het volgende jaar, vielen Hongarije binnen en belegerden Wenen in 1529. Na een mislukte aanval en terugtrekking op Malta vielen ze terug op Cyprus, die toen een Venetiaanse kolonie was.

In het licht van de Turkse dreiging worstelt Europa om zich te verenigen. (nvdr niets nieuw onder de zon) Frankrijk onderhoudt zelfs vriendschappelijke betrekkingen met Constantinopel. In deze ongunstige context streeft Paus Pius V met geduld en vasthoudendheid naar het verenigen van de verschillende Europese koninkrijken tegen de Turken. Uiteindelijk slaagde hij erin een alliantie aan te gaan met Spanje, Venetië en Malta. In mei 1571 kondigt Paus Pius V plechtig in de Sint-Pietersbasiliek de oprichting van de Heilige Liga aan. Een imposante verzamelde vloot wordt toevertrouwd aan Don Juan van Oostenrijk, de broer van koning Philips II van Spanje, de natuurlijke zoon van Keizer Karel. Om de hemelse bescherming voor de overwinning van de vloot af te smeken, verordonneert Paus Pius V een plechtig jubileum, een vastenperiode en vraagt de gelovigen, in het publiek de rozenkrans voor Maria te bidden.

De vloot heeft ook veel christelijke soldaten aan boord: 8000 Spanjaarden, 5000 Venetianen, 1500 Pauselijke, 5000 Duitsers, 5000 Italianen en 4000 edele avonturiers.

De Ottomaanse vloot wordt geleid door *Kapha Pasha* Ali Pacha Moezzin, die zich in het centrum plaatst. Hij wordt bijgestaan door Uludj Ali (Regent van Algiers) die de linkervleugel leidt en

Mohammed Sirocco (Gouverneur van Egypte) die de rechtervleugel leidt. De Ottomaanse galeien zijn bemand door 13.000 ervaren matrozen en 34.000 soldaten.

De Heilige Liga mobiliseerde een totaal van 202 galeien en 6 galjassen. De Ottomaanse vloot beschikte in totaal over 210 galeien en 63 fusten en galjassen.

De Slag

Op de ochtend van 7 oktober 1571 ontmoet de christelijke vloot van Messina de Turkse vloot komende van Lepanto in de Golf van Patras, voor de kust van Griekenland.

Deze strijd is in traktaten over de militaire geschiedenis bekend gebleven als een keerpunt in de zeeslagstrategie. Het is inderdaad de eerste keer dat de galeien, op grote schaal, de strijd aangaan tegen een betere manoeuvreerbare vloot bewapend met kanonnen. Deze technische combinatie, een strategie die bestond uit het insluiten van de Turken in de Golf van Lepanto en een tactiek van boarding van de Turkse galeien door de Spaanse infanterie, in combinatie met een snelle munitie in de Turkse vloot heeft bijgedragen tot het succes van deze confrontatie.

In de loop van de strijd wordt het schip van de commandant van de Ottomaanse vloot aangevallen door mannen van de galei van Juan van Oostenrijk, evenals door die van de admiraal van de Savoie André Provana de Leyni. De Turkse admiraal wordt onthoofd en zijn hoofd wordt aan het uiteinde van de mast van het Spaanse commandoschip geplaatst, wat bijdraagt aan het ondermijnen van het Turkse moreel. De strijd duurt een groot deel van de dag en is bijzonder gewelddadig.

Deze botsing resulteert uiteindelijk in minstens 7.000 doden en 20.000 gewonden onder de christenen, 30.000 doden of gewonden en 3.500 gevangenen onder Turken (zonder de slachtoffers die aan land afgeslacht werden door de rebellerende Grieken). 15.000 christelijke veroordeelden werden bevrijd van hun boeien. De Ottomanen leden een zware nederlaag: 117 galeien en 13 galjoten worden overmeesterd, en 62 galeien gezonken. De christenen verloren een 10-tal galeien, 450 kanonnen en 39 standaarden worden afgenomen bij de Ottomanen.

Een van de bekendste deelnemers is de Spaanse schrijver Miguel de Cervantes, die het gebruik van zijn linkerhand verloor, en daardoor de bijnaam de "Manchot van Lepanto" kreeg.

Een brief van de Heilige Liga gepubliceerd in Parijs in 1572, stelt dat *"De ramp van Lepanto paniek zou hebben veroorzaakt in Istanbul. Selim II zou zijn schat overgebracht hebben naar Bursa, evenals de vrouwen en jonge mannelijke kinderen van het serail. Hij en zijn Janitsaren zouden hun toevlucht hebben gezocht in Edirne, terwijl de verdediging van Istanbul werd versterkt. De moslimbevolking zou ook de hoofdstad zijn ontvlucht, waardoor deze alleen nog bevolkt werd door Grieken en Frankische christenen"*.

Miguel Cervantes

Na de strijd stuurt men onmiddellijk de kapitein van een van zijn galeien, Onfrè Giustinian, om de Doge van Venetië van de overwinning te waarschuwen. Deze kapitein was vermoedelijk voorbestemd om een gelukkige boodschapper te worden, aangezien zijn schip de engel Gabriël heette. Het goede nieuws bereikt Venetië op 19 oktober 1571 en 26 oktober arriveert het in Rome en bevestigt aldus de openbaring die aan de paus is gedaan. In alle steden van het christendom leidt het nieuws van de overwinning tot feestelijke en vreugdevolle gebeurtenissen.

De overwinning werd toegeschreven aan de hulp van de Heilige Maagd, omdat men op diezelfde dag een rozenkransprocessie hield op het Sint-Pietersplein te Rome, om Maria's hulp in te roepen voor de Heilige Liga bij het tegenhouden van de Ottomaanse invasie van Europa.

Ter herdenking van de slag bij Lepanto voegde Pius V aan de Litanie van de Heilige Maagd een extra aanroep toe: *"Hulp van de christenen, bidt voor ons"*, en hij beval de instelling van **het feest van Onze-Lieve-Vrouw der Zege in elke kerk te vieren elke eerste zondag van oktober**.

Zijn opvolger Paus Gregory XIII veranderde in 1573 de naam van dit feest in Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans, vastgesteld op de eerste zondag van oktober.

In 1969 gaf paus Paulus VI het feest zijn huidige naam: het feest van Onze-Lieve-Vrouw van de Heilige Rozenkrans.

Bronnen en foto's:

La guerre de Chypre et la bataille de Lépante - Éditions Laville

La marine ottomane - Daniel Panzac

Les célébrations de la victoire de Lépante - Marie Viallon

Wikipedia

La Commémoration Belge au Cénotaphe à Londres

Depuis 1934, l'Amicale des anciens combattants belges en Grande-Bretagne, rejointe plus tard par les combattants de '40 – '45, organisait l'émouvante cérémonie au Cénotaphe à Londres. Cependant, chaque année, leurs rangs diminuent. C'est la raison pour laquelle a été créé, sous impulsion de plusieurs fraternelles, un comité de soutien belge. Déjà en 2006, il a été décidé que la Défense coordonnerait l'organisation de cette parade en collaboration avec l'Amicale des anciens combattants belges en Grande-Bretagne, le comité de soutien et l'ambassade de Belgique à Londres.

Histoire

Le 17 février 1934, le roi des belges Albert 1er, qui était aussi Colonel en chef du ' 5th Inniskilling Dragoon Guards', meurt en escaladant les rochers à Marche-les-Dames. Emu par sa mort, le roi d'Angleterre Georges V octroie aux Belges un privilège qui n'a été accordé à aucune autre nation : organiser annuellement au Cénotaphe de Londres, un défilé en armes, en hommages à notre pays. Ce défilé belge a lieu tous les ans en principe le samedi qui précède la fête nationale belge. Il est dédié au Roi Chevalier et à la fraternité entre les soldats belges et britanniques pendant la Première Guerre Mondiale.

Cette commémoration a une longue histoire, mais les liens qui unissent notre pays à la Grande-Bretagne sont bien plus anciens. Le Royaume-Uni fut impliqué de près dans la création de l'Etat belge. Dès 1830, les grandes puissances de l'époque (Grande-Bretagne, France, Prusse, Autriche et Russie) décident de la tenue d'une table ronde dans le but de fixer le sort de la Belgique. La reconnaissance de notre pays est subordonnée à une condition de stricte neutralité ; c'est chose faite par le traité de Londres signé en 1839, par lequel la Grande -Bretagne se porte garante de notre neutralité. Celle-ci constitue la clé de voûte de la stratégie britannique, car Anvers et Ostende sont considérées comme des 'canons de fusil' pointés sur le cœur de la Grande-Bretagne.

Quand l'Allemagne (un des états signataires du traité de Londres) envahit la Belgique le 4 août 1914, la Grande-Bretagne lui déclare immédiatement la guerre. Le Corps Expéditionnaire Britannique (BEF) fort de 110 000 hommes embarque pour la Belgique livrant une première bataille le 24 août 1914 près de Mons. En même temps, un grand nombre de Belges se réfugie en Angleterre. En 1915, un village a été créé avec le nom de la Reine des Belges « Elisabethville ». Plus de 6 000 Belges y vivent suivant les lois belges. Quatre ans plus tard, près de 195 000 soldats du Commonwealth avaient perdu la vie dans le « Westhoek » en Flandre Occidentale.

Les Britanniques sont une fois de plus venus à notre secours lors de la Seconde Guerre Mondiale. De nombreux ressortissants du Commonwealth sont morts pour protéger la Belgique et sa population. Quelques 15 000 Belges se réfugient en Grande-Bretagne. Les principaux membres du gouvernement belge s'installent à Londres pour continuer la lutte. Un grand nombre de Belges combattent au côté de leurs camarades britanniques au sein des 'Forces belges en Grande -Bretagne'. Ils forment de unités homogènes comme la célèbre Brigade Piron, les 349ème et 350ème escadrilles de la Royal Air Force ou la section belge de la Royal Navy. Les marins de la marine marchande prennent aussi tous les risques et perdent 855 des leurs à bord des quelques cent navires belges coulés.

Cette année, la cérémonie était encadrée par de hauts dignitaires, dont le roi Philippe, la reine Mathilde et le chef de la Défense, le général Compennol. Un grand honneur pour les militaires et les invités présents. Suite à diverses protestations ayant trait à la visite du président américain Trump et pour des raisons de sécurité, l'organisation décidait de déplacer le défilé sur la Horse Guards Parade,

en lieu et place du Cénotaphe. Dans le parc Saint James avoisinant, des badauds avaient un profond respect pour cette cérémonie. Ce quartier londonien retint, en effet, son souffle pendant un court instant.

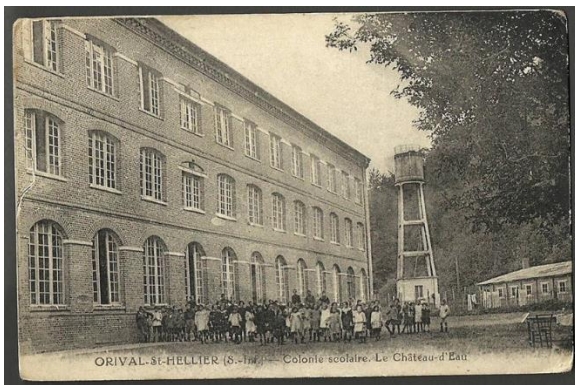

Onze vergeten Helden

In het kader van de herdenking rond 100 jaar einde van de Eerste Wereldoorlog lanceerde het War Heritage Institute (WHI) het project 'Onze Vergeten Helden'. Koning Filip trok het participatieve project op gang tijdens een plechtigheid op de begraafplaats van Brussel op 2 mei 2018. Tijdens de plechtigheid voor Wapenstilstand werd symbolisch het laatste plaatje '14-18 Pro Patria' aangebracht op het Graf van de Onbekende Soldaat.

Ook op vele plaatsen in Frankrijk zijn graven terug te vinden van Belgische soldaten die in Frankrijk stierven tijdens de Eerste Wereldoorlog en een laatste rustplaats kregen op burgerlijke begraafplaatsen. De meeste militairen stierven in één van de vele Belgische militaire ziekenhuizen verspreid over Frankrijk.

Toen ik in 2015 in de buurt van Dieppe op reis was, besloot ik om op zoek te gaan naar restanten van het vroegere Belgisch militair herstellingsoord te Orival Saint Hellier, een annexe van het hôpital Anglo-Belge Roi Albert 1er te Rouen. Orival Saint Hellier is gelegen nabij Bellamcombre in het departement Seine-Inférieure. Het depot voor herstellende soldaten was gevestigd in een vakantiekolonie van een school uit het 17e arrondissement van Parijs, gelegen in de vallei van de Varenne aan de boorden van het woud van Eawy. Het herstellingsoord was gespecialiseerd in het behandelen van infectie ziekten. Het gebouw bestaat nog steeds en wordt momenteel gebruikt als opslagplaats voor rubber van de firma Ravera Normandie Caoutchouc.

Heel verwonderlijk vond ik op de kleine begraafplaats van het dorpje drie netjes onderhouden en met de Belgische vlag versierde graven van Belgische soldaten. Blijkbaar stierven sommigen tijdens hun verblijf in het herstellingsoord in 1918

Het betreft de laatste rustplaats van:

Verbanck Juliaan A – Soldaat 2de regiment jagers te paard. Geboren op 4 november 1894 te Tourcoing (Frankrijk) en overleden op 22 mei 1918.

Ongehuwde zoon van Edmond en Maria Serphina GIELIS. Woonde te Sint-Amandsberg, OV, BE, Prins Albertstraat, 58. Indiensttreding: 1914. Stamnummer: 126/56906. Viel ziek in Parijs, FR op 28 februari 1918. Op 4 maart 1918 gehospitaliseerd in het hôpital Anglo-Belge Roi

Albert 1er Annexe de Saint-Hellier par Bellencombre, Seine-Maritime, FR waar hij overleed op 22 mei 1918 om 00u30'. Doodsoorzaak: ziekte (bronchopneumonie). Hij werd begraven op 24 mei 1918

Schiepers Guillaume A – Soldaat 14de Linier Regiment

Geboren op 01 juni 1893 te Kanne (Limburg) en overleden 16 oktober 1918

Ongehuwde zoon van Guillaume en Anna HARDY. Grootte: 1,65m; haar: donkerkastanjebruin. Meubelmaker. Woonde te Kanne, LI, BE. Milicien 1913. Stamnummer: 114/26760 / (2638). Overleed in het hôpital Anglo-Belge Roi Albert 1er Annexe de Saint-Hellier par Bellencombres, Seine-Maritime, Doodsoorzaak: ziekte. Begraven op 17 oktober 1918

Mertens Louis F – Soldaat 9de artillerie 4de groep 3de batt

Geboren op 16 maart 1892 en overleden op 18 oktober 1918

Ongehuwde zoon van Franciscus Augustinus (landbouwer) en Maria Theresia LEYSEN. Grootte: 1,55m; haar: zwart. Schoenmaker. Woonde te Gierle, AN, BE. Stamnummer: 159/7536 / (751). Op 11 oktober 1918, gehospitaliseerd in het hôpital Anglo-Belge Roi Albert 1er Annexe de Saint-Hellier par Bellencombres, Seine-Maritime, FR waar hij overleed op 18 oktober 1918. Doodsoorzaak: ziekte. Begraven op 19 oktober 1918.

Wie zorgde hier voor het onderhoud van de graven van deze Belgische soldaten?

In 2016 kreeg ik het antwoord door een op facebook gepubliceerd artikel uit het blad "Le Reveil de Neufchatel". Jean Luc Charrière, een ondernemer uit het dorp, ontdekt tijdens het voorbijrijden van de begraafplaats de volledig verwaarloosde graven van drie Belgische soldaten. Geïntrigeerd door het vinden van dode Belgische soldaten uit 1918 in deze zeer triestige toestand, besluit hij de graven te herstellen en te kuisen en met bloemen te versieren. Via het Belgische ministerie van defensie kan hij ook hun entiteit en militaire loopbaan achterhalen en vind hij ook nog verre familieleden van Guillaume Schiepers. Tijdens een plechtigheid op 11 november 2016 is de familie aanwezig aan het graf van hun verwant.

Hier een foto van Jean Luc Charrière, de Fransman die zorg draagt voor de Belgische graven

Bronnen:

Belgium War Dead Register

Bel-Memorial

Wij wensen onze lezers een zalig Kerstfeest en een voorspoedig 2019

Lidmaatschap van de Koninklijke Vereniging Vrienden van het OLV
Hoekje te Oud-Stuivekenskerke

Het bestuur van de Koninklijke Vereniging Vrienden van het O.L.Vrouwehoekje
te Oud-Stuivekenskerke vzw doet er alles aan om met haar schaarse middelen
deze site in stand te houden en te bewaren voor de toekomst.

Mogen wij u vragen voor zover dit nog niet gebeurd is om uw lidgeld voor het
jaar 2019 te willen overschrijven op de rekening van onze vereniging
Nr. BE51 0000 5693 5562 op naam van:
De Vrienden van het OLV Hoekje vzw Tarwestraat 15 te 8400 Oostende

Ereleden, beschermleden en sympathisanten:	20 euro
Verbroederings en Verenigingen:	17 euro
Effectieve Leden:	15 euro

Samenstelling: André Billiet